

Dr. KORPÁCZY ISTVÁN emlékezetére

1890 – 1963

Ez év küszöbén, január 12-én hosszú szenvedés után ismét eltávozott az élők sorából Budapesten egy kedves munkatársunk és barátunk, vegyész-mérnöki karunk egy igen tehetséges tagja: dr. Korpáczy István Újpesten született 1890. augusztus 11-én. Szülei korán elhunytak és így árvaságra jutása után anyai nagynénje, Varga Vilma zongoraművésznő, Liszt Ferenc tanítványa nevelte. Középiskolai tanulmányainak elvégzése után, 1908-ban a budapesti Műegyetem vegyész-mérnöki karára iratkozott be és ennek elvégzése után 1912-ben szerezte meg a vegyész-mérnöki oklevelet.

1912 szeptembere óta egy évig a Műegyetem általános fizikai és kémiai-fizikai tanszékének tanársegéde volt, majd 1913-tól az I. világháború kitöréséig a Műegyetem elektrokémiai tanszékén mint önkéntes, fizetés nélküli munkatárs az erdélyi földgáz kémiai hasznosítását célzó kutatásokban működött közre. 1914 decemberétől a Kassai Mezőgazdasági Vegyékísérleti Állomáshoz nevezték ki szaknapidíjas minőségben. Itt terelődött először érdeklődése a zsirkémia felé. Nem egészen egy év múlva, 1915 júniusában már a budapesti Országos Kémiai Intézetben találjuk, mint segédvegyészt, élelmiszervizsgáló és pénzügyi kémiai vonatkozású munkakörben.

1916 októberében Budapest Főváros Vegyészeti és Élelmiszervizsgáló Intézetének kötelékébe lépett át és ott folytatta működését évtizedeken keresztül fokozatosan előlépve, 40 éves teljes szolgálatának lejártáig, 1948 végéig, amikor mint vegyész-tanácsos nyugállományba került. Az intézetben legnagyobb-részt élelmezési zsiradékokkal foglalkozott és sokoldalú tudásával már korán lett értékes és nagyrabecsült tagja. Magyaránú hivatalos munkája mellett is több értekezése jelent meg közben hazai és német szaklapokban. Hosszú ideig vezette az intézet zsir- és – felállítása óta – hentesáru vizsgálati osztályát, 1944 eleje óta pedig technikai és sütőipari osztályait. Mint ezen osztályok vezetője főleg szappanipari és ásványolajipari kérdésekkel foglalkozott.

Nyugdíjaztatása után sem maradt azonban tétlen. 1949 májusa óta már az akkor létesített Élelmezéstudományi Intézetben dolgozott, mint tudományos kutató, illetve tudományos munkatárs. Főleg az élelmezésben oly fontos fehérjekérdés kutatásában vett igen tevékeny részt az intézet biokémiai osztályán. Legnagyobb eredményének az intravénás fehérjetáplálásra alkalmas fehérje-hidrolizátumok hazai gyártása kérdésének megoldását tartotta, melynek vegyész-részét ő oldotta meg. De messze vezetne részletesen felsorolni sokoldalú tudományos munkásságának eredményeit. Közel 50 tudományos cikke jelent meg különböző hazai és külföldi szaklapokban, ezek közül 39 az Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézetben részben munkaközösségben végzett

kutatásainak eredményeként. Szaklapunkban is több tudományos közleménye látott napvilágot.

Korpáczy István mintaképe volt a kitűnően képzett, folyton bűvárkodó, lankadatlan munkakedvű szakembernek. Közvetlen modorával, elfogulatlan ítélőképességével és komoly szaktudásával könnyen megnyerte a körülötte és vele együtt dolgozó munkatársak bizalmát és szeretetét. De mint ember is kiváló volt, szerette a szépet és a jót, szépirodalmi és zenei téren is igen jártas, segítsére mindig kész, valóságos humanista volt.

Jó munkájáért egyéb kitüntetések mellett 1955-ben „Az egészségügy kiváló dolgozója” kitüntetést kapta, kiválóan eredményes kutatómunkájának elismeréseképpen 1957-ben pedig a kémiai tudományok kandidátusa tudományos fokozatot nyerte el. 1960-ban techn. doktorrá avatták.

1959 szeptember elején munkaviszonya az Országos Élelmezési és Táplálkozástudományi Intézetnél megszűnt és így újra nyugalomba vonult. Sajnos a már akkor fellépett betegsége mindjobban elhatalmasodott rajta, úgyhogy most bekövetkezett elhunytá már csak hosszú és súlyos szenvedésektől megváltást jelentett számára.

Elhunytát mi, jóbarátai és munkatársai őszinte szívvel gyászoljuk, emlékét pedig kegyelettel megőrizzük.

1963 február

Dr. Kieselbach Gyula